

/Протокол № 22/23.06.2011 г./

**ДИСКУСИЯ ПО ПОСТЪПИЛИТЕ ВЪВ ВИСШИЯ
СЪДЕБЕН СЪВЕТ СТАНОВИЩА ОТ ИМЕТО НА УПРАВИТЕЛНИЯ
СЪВЕТ НА СЪЮЗА НА СЪДИИТЕ В БЪЛГАРИЯ И ОТ
БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ ЗА ПРАВНИ ИНИЦИАТИВИ**

МАРГАРИТА ПОПОВА: Колеги, продължаваме заседанието с последната точка от дневния ред, колеги.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Колеги, имам едно предложение, обсъжданията, дискусиите по тази точка специално, незабавно след приключването да бъдат качени на сайта на Висшия съдебен съвет, както и съответното съобщение. Ако сте съгласни с това решение. Това е предложението ми.

ЦОНИ ЦОНЕВ: Дебатите по тази точка да бъдат качени незабавно на сайта на ВСС.

ЛАЗАР ГРУЕВ: Коя точка?

МАРГАРИТА ПОПОВА: Последната от дневния ред, която всъщност беше първа от допълнителните точки. Само че как ще се оформи това технически, като аз подписвам целия дебат?

АНЕЛИЯ МИНГОВА: Само тази част.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Именно.

/След проведеното явно гласуване/

1. ОТНОСНО: Дискусия по постъпилите във Висшия съдебен съвет становища от името на Управителния съвет на Съюза на съдиите в България и от Български институт за правни инициативи

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

Дискусията да се публикува на Интернет-страницата на ВСС.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Г-н Шопов, заповядайте.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Уважаеми колеги, верен на своята практика Висшият съдебен съвет, след като излязоха публикации в медийното пространство, свързани с дейността на Висшия съдебен съвет, със свое решение от миналата седмица прие, че всички тези изразени становища, мнения, следва да бъдат обсъдени в днешното заседание, поради което тази точка беше сложена в дневния ред.

Използвам случая, че започнах да говоря и ще си позволя да кажа няколко думи, като си запазвам правото впоследствие отново да взема отношение. Убеден съм, че ако възникне проблем независимо в коя област, първото нещо, което трябва да се направи е да се изяснят причините за възникването му, за да се положат максимални стопроцентови усилия за решаването му, което определено трябва да стане след изясняване на относимите факти чрез цивилизован и професионален диалог. Противното е непродуктивно и е лична загуба на ... Определено считам, също така, че при един цивилизован диалог, при една дискусия, всеки трябва да има възможност да изложи мнението си, подкрепено с обосновани аргументи, без да се оказва натиск независимо под каква форма и от кого.

Колеги, от известно време в медийното пространство за този Висш съдебен съвет, чийто член съм и аз, се твърди, че той е най-неспособния, неадекватен, всички възможни негативни оценки, дори се стигна до една публикация да бъде наречен Нямам

намерение да оправдавам себе си, а още по-малко Висшия съдебен съвет. Бих желал само са изложат фактите. От своето конституиране през месец октомври 2007г. Висшият съдебен съвет изпълнява правомощията си определени от Закона за съдебната власт и Конституцията на Република България. В бюджетната сфера, независимо от икономическата ситуация в страната ние направихме така, че да не се допусне намаляване на заплатите на магистратите и служителите, осигурено бе нормално функциониране органите на съдебната власт. Магистратите и съдебните служители са обезпечени с необходимите технически средства, които непрекъснато се обновяват, въвеждат се нови информационни технологии, които са от последно поколение. Участваме активно в международното правно сътрудничество, управляваме по много добър начин съдебната администрация. Този Висш съдебен съвет чрез своята Дисциплинарна комисия и комисията по Професионална етика и противодействие на корупцията показва, че се реагира ясно, категорично в случаите, когато се допускат нарушения, предвидени в Закона за съдебната власт.

Не на последно място ще кажа няколко думи за кадровата дейност, която е обект на особено внимание и това е обяснимо. Пак ще кажа факти. От 2007г. до момента Висшият съдебен съвет е повишил повече от 400 магистрати, ако трябва да бъдем точни 424, назначил е 151 младши магистрати, както и е избрал около 350 административни ръководители. Подчертавам, че административните ръководители са избрани във всички нива на съдебната система, включително и в най-нисшите.

Твърди се, че кадровата политика на Висшия съдебен съвет е лишена от прозрачност и обективност, че не професионалните и морални критерии са основание за повишаване

и избор на административни ръководители, и повишаване в длъжност.

Аз имам въпрос. Ако това е така, защо не се искат оставките на тези административни ръководители, както се твърди, избрани по неясни критерии, кои са те, колко са и къде работят? Моят отговор е, това е лично моя отговор, това е така, защото те притежават необходимите професионални и морални качества, и изпълняват служебните си задължения съответни на изискванията. Същевременно Висшият съдебен съвет е показал своята решимост, когато се установяват пропуски и нарушения, включително и по адрес на административните ръководители. Смятам, че е несправедливо да се поставят под съмнение качествата на повече от 400 повишени магистрати, на 151 младши магистрати с особено много добри качества и на 350 административни ръководители. Не може да се обобщава по този начин. Тук се касае за повече от 1000 човека, за които се твърди, ако това е вярно, че те не притежават тези качества. Аз определено смятам, че това не е така. Това са фактите по този въпрос.

Не мога обаче да не взема отношение по един друг въпрос. От няколко дни лично на мен, убеден съм и зная и на останалите членове на Висшия съдебен съвет, по странен и непочтен начин, съчетан с прекалена спонтанност, ни се оказва въздействие чрез СМС-и по всяко време на денонощието, като посланията ескалират, придружени са и с обиди. Това обстоятелство е известно но пак, но няма никаква реакция от никого. Имам предвид реакция от морална гледна точка. Според мен това е грубо вмешателство в личния живот не само на мен, а и на останалите членове на Висшия съдебен съвет и то не бива да се

толерира по никакъв начин. Това не е начина за решаване на какъвто и да било проблем.

Исках да кажа тези неща, колеги, които много ме вълнуват и лично аз мисля, че този разговор трябва да бъде ясен и откровен, и трябва да се отговори на всички въпроси с факти, а не с твърдения и още по-малко с необосновани Благодаря ви.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Г-н Шопов, това беше доклад по двете точки или отговаряхте на някои от тях, или беше встъпление?

ГЕОРГИ ШОПОВ: Не, не, това е моето изказване по въпроса.

МАРГИРАТА ПОПОВА: Коментари, колеги, по двата сигнала, които сте поставили на обсъждане. Заповядайте, г-н Стоянов.

ПЕТЪР СТОЯНОВ: Уважаеми колеги, вземам думата, за да, така или иначе става въпрос ..., това не са и сигнали, просто са едни писма, които поставят своите искания и аз ще изразя едно свое лично становище по тези писма, конкретно по писмата на Българския институт за правни инициативи и писмото на Съюза на съдиите в България.

По отношение на писмото на БИПИ бих могъл да кажа, че една част от предложенията за конституционни и за законови промени, аз споделям. Споделям една напълно, друга част не, въпреки че аз съм имал своите претенции към конституционния модел на съдебната власт и към конституирането на Висшия съдебен съвет, като един възпитан юрист спазвам конституцията такава каквато е. Ако някой някога ме попита какво мисля по този въпрос ще изразя своето мнение.

По отношение на писмото на ... Дотук, по-нататък смятам да не коментирам това писмо на БИПИ. По отношение на писмото

на Съюза на съдиите в България бих желал да посоча, че съгласно конституционния модел, действащия конституционен модел Висшият съдебен съвет е единен за цялата съдебна власт. Съгласно последните промени, тъй като недвусмислено се иска оставката на целия Висш съдебен съвет, което означава оставка на целия Висш съдебен съвет, който включва изборни членове и членове по право, съгласно последните конституционни изменения, мисля че беше параграф, няма да, да не го цитирам директно, да не сбъркам номерацията, казва че: „Висшият съдебен съвет изпълнява своите функции до конституирането на нов Висш съдебен съвет. А новия Висш съдебен съвет се счита конституиран тогава, когато заедно с изборните членове и членовете по право образува две трети от състава на съвета." Тоест този съвет няма как сам да преустанови своите функции, защото наскоро видях едно интервю на колежата Петров, той е разяснил какво би означавало за цялата съдебна власт. От друга страна това означава ние да нарушим конституцията, да не изпълняваме своите задължения, които са в чл.122 и следващите от Конституцията на Република България.

Конституцията позволява на магистратите да се сдружават в национални сдружения и едно от тях, като браншово такова, е Съюза на съдиите в България. Съществуват още Съюз на административните съдии, Съюз на съдиите за европейско право, синдикално сдружение имат и следователите, имат и прокурорите. До настоящия момент ние получаваме това писмо единствено и само от Съюза на съдиите, чийто устав всеки, който иска да прочете може да го намери в интернет. Аз го имам в себе си, тъй като някога аз бях член на този съюз. Няма да обяснявам причините, по които го напуснах. Аз също така няма да коментирам и представителността

на Съюза на съдиите в България. Той е факт моторен за тези обаче, които искат да знаят и се интересуват от този факт.

Настоящият състав на Висшия съдебен съвет избра двамата председатели на върховните съдилища, четирима техни заместници и трима зам.главни прокурори. Освен това треста административни ръководители вече по-надолу в йерархията. На лист, тоест на стр.2 от писмото на Съюза на съдиите, долу след болтването, чета, че „Висшият съдебен съвет е извършил назначение на магистрати със спорна репутация.". Всички тези хора, питам аз, със спорна репутацията ли са? По тези избори, всички си спомняте, че нямаше никакви проблеми, никаква реакция от никого, от нито едно сдружение. Единствените реакции бяха по избора на председателя на Софийския апелативен съд и по избора на председател на Софийски градски съд, последния избор, не говоря за предходния избор на председател на Софийски градски съд. И тези реакции бяха от съюза на съдиите.

Тук е мястото да кажа, че аз на предходното заседание бях в командировка и отсъствах, но си направих труда да прочета пълния стенографски протокол и изключително остро критикувах колегата Иван Колев, като знаете, че с неговото изказване за „задулисни сценарии" се внушава едва ли не световна конспирация. Да ама не. Той в своето изказване посочи каква ще бъде реакцията на Съюза на съдиите, на този Съюз на съдиите, защото има няколко други. Посочи кои неправителствени организации ще ги подкрепят. Посочи коя политическа сила ще ги подкрепи. Дори направи и други коментари, които вече навлизат и в международните отношения. Всичко това се потвърди. И ако това не е сценарий, просто здраве му кажи. Сценария аз за себе си нарекох „наш човек", като взаимствах този термин, който употреби

говорителя на Съюза на съдиите пред някои от българските медии. Първият път беше така - значи той не е наш човек и ще дойде тук с ботуша. И какво ще направим ние, които сме много натоварени, имаме ненаписани дела и по този начин ще си го върне за подписката, която имахме. Вторият случай беше, мисля, в „Неделя 150“, като каза, че „г-жа Цанова е нашия човек“, който Висшият съдебен съвет не избра, а избра другия кандидат, не гласува за този кандидат. Оттам нататък бях принуден да се върна по-назад, за да помисля върху темата за „нашия човек“ и стигнах до следния извод, че за мен това са някои от назначените в началото на 90-те години административни ръководители в съдебната власт по неясен никому начин, никому начин. И впоследствие и техните производни. Тези, които без един час съдийски стаж станаха върховни съдии. Тези, които за пет - шест години районно съдийство станаха апелативни съдии и така нататък. Тези, които оглавиха Съюза на съдиите в България тогава и продължава и сега, което нещо се използваше за кариера, за командировки в чужбина и така нататък, и така нататък. Как да пропусна факта, че този който най-много ви упреква в медиите - говорителя на Съюза на съдиите, беше какво ли не в явни политически кабинети - зам.министри, главни секретари, кандидат президенти и така нататък. Какво? Някой ще ме убеди, че ...? Само държане показва, че е нещо друго. Същият този човек, който упреква в неяснота, в мъглявост на нашите решения, изпълни наше решение и встъпи в длъжност като апелативен съдия. Защо не отказа в знак на протест? Другият, който подписа писмото с това искане, ами колеги, аз държа в ръцете си акт на Инспектората към Висшия съдебен съвет за извършена проверка срещу заповед №108 от 29.2010г. Този акт постъпи през месец февруари във Висшия съдебен съвет с предложение да бъде наказана колежата

Мими Петрова, но този акт констатира много други и казва „Мирослава Тодорова има 17 не написани дела, които са повече и от година.“. Накрая, като всеки един акт, съобразно изискванията на закона, хората от Инспектората, спазвайки изискванията на закона са казали: „На основание закона председателят на Софийски градски съд да изпълни своите задължения и да наложи дисциплинарно наказание на Крънчева, Ушев, Мирослава Тодорова и“ Такова предложение са направили Инспектората. Те предлагат тя да ги накаже. Такова наказание на тези съдии не последва от колегата Цанова. Е как, е как те няма да събират подписки и да казват, че това е „нашият човек“. Ми естествено, че е нашият човек, естествено. И между другото не знам по какви съображения ... /**намесва се Г. Колев**: Само едно уточнение, г-н Стоянов.../ /**намесва се Л. Груев**: Не е по времето на г-жа Цанова./ / Г. Колев: Не е по времето на Цанова, трябва да бъдем точни. Към мен беше адресирано това./ /**Л. Груев**: Бъдете абсолютно точни и не намесвайте персонификацията./ П. СТОЯНОВ: Защото февруари дойде предложението и оттам ... /**Л. Груев**: Проверете фактите./ П. СТОЯНОВ: Добре, фактите ще ги проверим, но сега има друга жалба от....., който казва, че от една година не са му написани мотивите и казва, че г-жа Мирослава Тодорова не му е написала мотивите и той не може да обжалва присъдата. Ето затова ви казвам, уважаеми колеги, че точно по тези причини и точно по искане на тези хора, аз своята оставка няма да подам. Благодаря ви.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря Ви, г-н Стоянов. Заповядайте, г-жо Караиванова.

АНА КАРАИВАНОВА: Миналата седмица мислих да не вземам отношение в този дебат, въпреки че и аз имам много какво

да кажа, но понеже тук бяха замесени актове на Инспектората отново, аз с удоволствие ... на въпросите поставени от днешното писмо, един от тях цитиран с извадки, което току що получихме по повод интервюто на г-жа Комитова, въпросът тогава е бил: „Вярно ли е, че системите за автоматично разпределение на делата позволяват определени дела да отидат при конкретни отнапред известни съдии, за да се постигне конкретен резултат?“. Ами вярно е, колеги. Ние не сме прасали никъде последния ни доклад от проверките по „Петрол“, защото там в две съдилища почти година, и аз пращам непрекъснато инспекторите, се борят, и това е едно предприятие от четири хиляди души. Затова Висшият съдебен съвет ли е виновен?

От 20 години аз слушам, участвам в реформите на съдебната власт. Има една част от магистрати, които се специализираха в даване на идеи как да бъде реформирана властта. Обикновено идеите се свеждат да променим конституцията, процесуалните закони, материалните, които много са остарели. Моето мнение е, след толкова много идеи да започнем този път реформата отдолу. Нека да видим всеки магистрат как си върши работата затова, за което получава пари от данъкоплатеца, затова за което данъкоплатецът плаща в Страсбург и предстои да плаща още веднъж тук на административния орган, който ще създавате, г-жо Министър. Три пъти за едно и също нещо. Нека да видим кои са, да не ги цитираме само, когато те са писали от нас. И аз затова споря в атестационната комисия, че тези атестации, които ни се изпращат сега са формални, неверни в много пъти. На онзиденшното заседание имахме такъв фрапантен за мен случай за съдия, който също от градския съд сме предложили за наказание, наказали сте го и те му дават пет точки за проверка от

Инспектората. И пишат - „май че имало, дочухме, че имало дисциплинарно наказание". Аз питам къде му е досието. Няма да донеса, аз го имам естествено, защото си комплектовам преписките. Ще го издирите тук.

По въпроса. Колеги, всички трябва да бъдем и малко самокритични. Не бива да реагираме със същата, нека да е - агресия, да не употребя - злоба, към тези които пишат тези писма. Да приемем, че и те са заинтересовани от доброто администриране, от доброто име на съдебната власт, но нека видим по всякакви начини всички недостатъци, които вече 20 години тормозят българския народ, защото българският народ се вълнува не толкова кого сте избрали за административен ръководител, а се вълнува дали се справихме с имотните измами. Погледнете и доклада на Районна прокуратура, г-н Стоянов, - погасени по давност десетки дела в София. В Бургас нямаме сили да отидем, той също е характерен с имотните си измами. Дали им разрешихме споровете правилно? В Градския съд има от 93г. висящи граждански дела? Дали се администрират правилно, защото ако казват тука в медиите, че това не било административно нарушение едва ли не на съдията, да питаме кой го е администрирал въпросното дело, предизвикващо обществен интерес, че се качва осем дни на един етаж по-нагоре съобщението до прокуратурата? Или пък слиза пет дни до апелативния съд - един етаж.

Затова аз мисля, че ние трябва да направим един сериозен разговор. Трябва да продължим този разговор, може би не под напора на емоциите, въпреки че вие сте затрупани с СМС-и. Затова аз държах да направим една цялостна проверка на наказателното отделение. Прескочихме го, защото г-н Пенгезов направи 2009г. почти по същия тертип, в който ние правим от съдии

от апелативния съд. Той също има предложение за наказание на съдиите. Той ни изпрати доклада си, специално с копие до нас беше направен. Така че нека този път, още веднъж ще повтори началото, нека започнем след 20 години реформата този път отдолу нагоре, защото не толкова парламентарната квота пречи, мисля аз, не толкова ..., нека избистрим нещата пък тя сама ще си дойде на място, не толкова изборите, които тук се вършат. Гражданите искат действително бързо, качествено, прозрачно и справедливо най-вече правосъдие. Ние на това трябва да обърнем внимание. Благодаря ви.

МАРГАРИТА ПОПОВА: За реплика, г-н Стоянов. След това г-н Стоилов.

ПЕТЪР СТОЯНОВ: Нито за миг и ако се върнете в стенограмата ще видите, че аз не съм казал, че Съветът е обвит в бяло. Аз самият преди малко казах, че имаме грешки, точно преди малко казах, че сме допуснали грешка. Изобщо, г-жо Караиванова. Ако Вие смятате, че съм казал такова не, не, за нищо на света.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Г-н Стоилов.

ПЛАМЕН СТОИЛОВ: Уважаеми колеги, в края на краищата какво точно се е случило? Аз предлагам да се върнем към корените на сегашната ситуация, защото те не са нито толкова неясни, нито толкова сложни за разбиране. Както и обикновено преди важен избор получихме писмо от Съюза на съдиите в България, преди избора получихме писмо, мисля даже че същия или предишния ден, в което те изразяваха мнението си кой според тях трябва да бъде административен ръководител на Софийски градски съд. Естествено, че в това няма нищо лошо, че всеки гражданин и всяка организация може свободно да изразява становище по този въпрос, но когато това се прави с цел - ако

Висшият съдебен съвет не уважи тази препоръка, това становище, към него да бъдат приложени наказания, да започне процедура по наказването, тогава вече аз не мога да се съглася с подобен натиск. На какво сме свидетели? - Ескалиращ сценарий с верижно подаване на оставки, декларации за искане на оставки и персонален груб натиск върху всеки член на Висшия съдебен съвет чрез десетки СМС-и, включително и такива с персонални обиди и заплахи. Тези опити за дресировка на Висшия съдебен съвет са непродуктивни и дестабилизиращи съдебната система. Аз също, както и моите колеги се опитах да установя кои са все пак физическите и колективните субекти на атаката срещу Висшия съдебен съвет. Някои от колегите са успели да установят обратна връзка с податели на СМС-и и се установява, че тези хора нито персонално познават този на когото искат оставката, нито имат някакво понятие от работата на Висшия съдебен съвет. Те просто са повлечени от стихията на някакво ожесточение, от което хората изглежда един друг се заразяват и се ентусиазират. Аз получих късно през нощта един СМС, в който ми се казваше „отиди си с мир“. Номерът беше явен и това ми даде повод да се опитам да установя обратна връзка и да попитам този човек само три неща: Първо - познава ли ме лично мене. Второ - какви претенции има към мен, ако ме познава, и познава ли работата на Висшия съдебен съвет. Третият въпрос - какво точно ще се случи, ако аз не си „отида с мир“. Тъй като се беше включила гласовата му поща помолих го да ми се обади. Нямаше обратно обаждане. Естествено човекът се скри, въпреки че само 30 секунди преди това ми беше написал СМС-а.

Кои са някои от другите субекти, които атакуват остро Висшия съдебен съвет? Вие всички знаете, колеги, колко усилия положи Висшият съдебен съвет да деблокира делото „Ивайло

Дражев". Толкова години това дело се водеше и вече наближаваше границата на абсолютната давност. След положени огромни усилия и със състава в Бургас, и с членовете на Висшия съдебен съвет, бяха определени точни организационни мерки, дори по повод на това дело беше извършена и законова промяна в НПК, след което делото приключи с присъда и човекът изтърпява присъдата си. Сега научавам, че неговия брат е опънал палатка пред Съдебната палата и иска оставката на Висшия съдебен съвет. Този човек явно е представител на гражданското общество и се е загрижил дълбоко за неудачите в съдебната система. Естествено аз не твърдя, че всички, които атакуват Висшия съдебен съвет са такива, но аз искам да кажа, че съм доволен от факта, че и една политическа сила се включи в атаката срещу Висшия съдебен съвет, политическа сила, която вероятно иска да подкрепи някои свои рожби в София в тази атака. Няма нищо лошо в това, но аз съм доволен, че все пак позициите се разграничават.

Последното, което искам да кажа е, че ако си подам оставката то ще бъде само в резултат на искане от тези, които са ме избрали. Аз съм избран от общото събрание на всички следователи с голямо мнозинство и мога да се вслушам само в техните думи. Не се поддавам нито на заплахи, нито на натиск, нито на шантаж. Бих се заслушал и в гласовете на онези майки с черни забрадки пред Съдебната палата, които след убийството на синовете им не са намерили в правосъдието нито възмездие, нито справедливост. Но те мълчат по всички тези въпроси.

Това е, което имах да кажа.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря, г-н Стоилов. Колеги, някой друг иска ли да говори по въпроса? Заповядайте.

РАДКА ПЕТРОВА: Колеги, много емоционални бяха изказванията дотук на колегите. Нека да не забравяме, че все пак журналистите стоят долу и ни слушат .../гласове - това им е работата/ /П.Стоянов: Аз не говоря за журналистите./ РАДКА ПЕТРОВА: Напротив, ние всички говорим за обществото, а обществото ни чува чрез журналистите, които са долу и тях много живо ги интересува тази точка от дневния ред, и беше правилно да се чуе становището на колегите, както, разбира се, бяха чути и изразените позиции от Управителния съвет на Съюза на съдиите и от някои неправителствени организации.

Аз няма да се спирам емоционално по тези въпроси, ще кажа това, което и други колеги са казали. Досега са правени четири поправки на настоящата конституция и всички те обхващаха главата за регулиране на съдебната система. Очевидно тези кърпежи не са достатъчно добри, защото винаги предложенията за поправки са били насочени срещу това дали добре работи съдебната система и в частност Висшият съдебен съвет. И друг път съм имала повод да кажа, че на магистратите и на съдебния съвет е забранено да се занимават с политика, което не пречи на политиците непрекъснато да се занимават със съдебната система, разбира се това е част от тяхната работа.

На мен ми се струва обаче, че младите колеги, които отскоро работят в съдебната система може би не знаят и не са се запознали в детайли с историята на създаването на Висшите съдебни съвети, което сигурно е необходимо, за да си припомним някои неща и с това, че всъщност конституциите на Република България се променят с оглед на промените в обществото и всяка една от последните конституции са действали по около двадесетина години. Сигурно вече обществено-икономическите условия са

достатъчно променени, за да се мисли за нова конституция, но затова трябва наистина много широко обсъждане, много внимателно оглеждане, това не може да стане в една обстановка на емоционално изразяване на становищата. Висшият съдебен съвет в настоящия му състав, съм убедена, че не е против това да се обсъждат необходимите промени в конституцията, или изработването на нова конституция и ако ни попитат, и когато ни попитат ние ще кажем своето колективно мнение, или всеки един от нас ще изрази своето лично мнение.

Искам само да кажа, че присъствайки на Общото събрание на Европейската мрежа на съдебните съвети установих, че в Европейския съюз и не само в Европейския съюз, а и от Регулаторните съдебни органи на Балканския регион беше установено, че има различни модели на Висшите съдебни съвети и различни модели на управление на съдебните системи. Има страни, в които Висшите съдебни съвети са разделени - едни за прокурори, едни за съдии, каквото искане се прави от Управителния съвет на Съюза на съдиите. Има общи съвети, а има и, макар и малко на този етап, и Висши съдебни съвети само на административните съдии. Какво решение в бъдеще ще се вземе аз не знам. Разбира се, надявам се да бъде най-доброто. На този етап обаче това е решението, което има. Искам да кажа обаче, че във Всички съдебни съвети съществуват и представители на обществеността, излъчени по различен начин, защото не е възможно нито Висш съдебен съвет общ, или такъв на съдиите, или на прокурорите, или на административните съдии, да се капсулира без да има отвътре възможност за поглед и за критики от хората, които са представлявани от обществото, излъчени, в повечето случаи, от парламента. Въпрос на решение бъдещо е дали така ще продължи

излъчването на представителите от Народното събрание с обикновено или квалифицирано мнозинство. Пак казвам - засега този модел е законов и той действа.

Само ще кажа, че видно от доклада, който беше представен на Общото събрание на Регулаторните съдебни органи на Балканския регион, г-н Лазар Груев, който е председател на Върховния касационен съд и когото аз лично съм имала много пъти възможност да кажа, че безкрайно много уважавам, каза, че - уникален е модела на конструиране на българския Висш съдебен съвет затова, защото той представлява виждането на парламентарната квота с половината от изборните членове, виждането на съдебната квота с останалата половина от изборните членове, в които преимуществена численост имат броя на съдиите, представянето и на президентската институция, без значение от това кой е президент на страната, искам да кажа с това, че Висшият съдебен съвет предлага избор на тримата големи, но президента ги назначава със своя указ и представянето на изпълнителната власт чрез министър на правосъдието, който ръководи заседанията на Висшия съдебен съвет. Надявам се г-н Лазар Груев да потвърди това свое становище за уникалността на конструирането, защото тази уникалност беше потвърдена, както от присъствието на представителите на Регулаторните съдебни органи, беше коментирана и на пленарните състави на комисиите в Европейската мрежа на съдебните съвети, като един образец за много добро конструиране на Висш съдебен съвет. Разбира се, пак ще кажа, недоволство винаги е имало и ще има, ще чува обществото различни мнения, но не бива в условия на емоционалност, когато изразяваме своето лично отношение, като граждани, да се апелира към искания за оставки на един законоустановен орган, защото

иначе съдебната система в този момент, ако всички си подадем оставките безотговорно, ще остане системата без управление. А това, надявам се, никой не го иска - не само системата, но и гражданите.

Благодаря.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря, г-жо Петрова. Колеги, имате ли други коментари? Има ли още някой желание да се изкаже?

ЛАЗАР ГРУЕВ: Уважаема г-жо министър, уважаеми колеги ще бъде лошо ако днешното обсъждане завърши с констатация, че ВСС не вижда проблема. Аз знам, че по ред причини моето изказване ще остане в изолация или, тъй като напоследък много се говори за малцинство и мнозинство - в малцинство. Аз не говоря и няма да говоря за оставките, защото оставките са, и друг път съм казвал, понякога са акт на лична воля. Но ако ВСС реши, че проблемът е персонален и ако това е преобладаващото мнение, което ние излъчваме като послание и, видите ли, проблемът идва затова защото, нека ги наречем с имената - съдиите Нели Куцкова и Мира Тодорова искат оставките, а пък вие напук на това няма да ги дадете, персонализирането на проблема е най-лошата линия, по която ние трябва да тръгнем.

Аз ще взема отношение, тъй като в частност без да се споменава, моето име беше използвано в част от изказванията, като например това, че „наш човек“ е сценарият, който се е разиграл, което би трябвало да означава, че аз съм се подписал под предложението за „нашия човек“ на други хора. Уверявам ви, че ако ме познавате и най-малко, трябва да знаете, че всяко едно от предложенията, които съм правил пред ВСС, разбира се, част от тях не са били приемани и в това няма нищо страшно, не е било защото

някой е „наш“ или „ваш“ човек. Единствените критерии, които са били използвани и които бяха ползвани и при това предложение, бяха тези, които аз в публичното заседание на ВСС при провеждането на избора казах и може би сега трябва да повтора. Това бяха - професионалните критерии, управленския опит и почтеността на човека. Така че да се вменява, че някой е въздействал върху подписаните предложенията е точно толкова обидно, колкото много други неща.

Всъщност проблемите, и ние трябва да го кажем ясно, тръгнаха от избора на председател на СГС. И отговорите, които ние дължим не са кой човек чий е, а критериите по отношение на които, най-вече и на първо място, бяха предложени отделните кандидати. И, разбира се, след това избрани. Това е, което вълнува магистратската общност. Те сравняват обективните критерии и показатели между отделните кандидати, четат протоколите от изслушването им пред заседанието на ВСС и поставят този въпрос, а не, че един е „ваш“ или „наш“ и не, че проблема е персоналната личност, а личността на отделни хора.

Уважаеми колеги, понеже и в пресата днес, а и тук беше казано, се изказват съмнения за някакви сценарии, за някакви завери, за някакви ... Така като ме гледате изглеждам ли ви на заговорник, на участник в подобни неща?! Да ви призная честно аз доста се вълнувам. Казах и когато избирахме кандидатите – едва ли има нужда от много думи, защото в последно време думите започнаха да губят смисъла си. Проблемът, според мен, е в това, че демокрацията, освен формални процедури и тяхното спазване е състояние на духа и ако ние твърдим, че тези процедури са били спазени, може би трябва да се вслушаме в онези, които казват, че нещо в духа, нещо в мотивировката не е достатъчно. Аз мисля

обаче следното – промяна сега, би трябвало да води до отговор на въпроса, какво ще се случи утре. За мен промяна сега, по старите правила, единствено ще запази статуквото, оцветявайки го в различен цвят. Следователно тези дебати трябваше да започнат не сега, когато са налице тези предпоставки, а много по-отдавна и не просто дебати, а трябваше с ежедневната си работа и дейност съвета да работи така, че да не се стига всъщност до тях.

Може би могат да се кажат и други неща. Не приемам обаче онези леки намеци, че всъщност някой е недоволен от това, че неговата кандидатура не била избрана и сега се търси някакъв реванш. Не в това е въпроса. Не за първи път се случва, когато съветът не приема, примерно, мое предложение. Говоря за себе си. И това никога не е означавало, че може да има проблем. Не е проблемът в това, че някой бил недоволен, защото неговото предложение не е избрано. Пак казвам – въпросът, който вълнува хората е какви бяха критериите декември месец за едно предложение и респективно за неговия избор, няколко месеца по-късно. Защото това е въпрос за кариерното израстване, за критериите, по които се кадрува и управлява съдебната система, а те са от изключителна важност за всички магистрати.

Да, г-жо Петрова, уникален е модела на ВСС, който българската конституция предопределя и това съм го казвал много пъти. Уникален, значи единствен, неповторим, такъв модел няма. Наш дълг и грижа е да обсъдим дали този модел в настоящия момент вече близо 20 години след приемането на Конституцията не би могъл да бъде усъвършенстван.

Категорично не приемам и персоналните, лични атаки към членовете на ВСС с тези СМС-и, но това е много дълга и, разбира се, важна тема. Но също така, казах го и миналия път,

мисля, че не може изразяването публично на мнение по някакъв начин да е злепоставящо или да представлява нарушение на етичните правила. В крайна сметка тези 109 съдии, които се подписаха, изразяваха позиция и аз докрай ще браня тяхното право да имат право на мнение. Само че, когато се отхвърля едно мнение то трябва да бъде убедително мотивирано. Може би мога да кажа още неща, но засега ще спра до тук.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Може ли само един въпрос?

МАРГАРИТА ПОПОВА: Само един момент, г-н Шопов.

ПЕТЪР СТОЯНОВ: Уважаеми колеги, уважаеми професор Груев, още веднъж повтарям, че като казах думата „наш човек“ казах от къде я взимам. Взимам я от изказване на колежата Куцкова пред БНР, където тя каза, че не е избран „нашия човек“. Аз изцяло Ви разбирам, но Вие нямате представа какво търпи моето семейство и аз, обидите, които търпя аз и семейството ми. Опира и до материални щети, но няма да ви занимавам с това.

ЛАЗАР ГРУЕВ: Колега Стоянов, когато се подписах под предложението за колежата Цанова, щом искате да Ви припомня, изхождах от следните факти. Няколко месеца преди това, по предложение на г-н Георги Колев, тя беше определена от ВСС за „изпълняващ длъжността“ с една отлична характеристика. /намесва се Георги Колев/

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Грешка, г-н Груев. Предложение направи Пенгезов – апелативния председател по това време.

ЛАЗАР ГРУЕВ: Да, да, благодаря Ви. Но тя беше избрана от Висшия съдебен съвет и всички онези други фактори, които бяха в нашето предложение, нищо друго и никакви други мотиви не са ме

водили да се подпиша под това предложение. Така че, затова обърнах внимание на думите „наш човек“.

ПЕТЪР СТОЯНОВ: Отново повтарям, че никъде не съм споменал Вашето име или прикачвал към „наш човек“.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Разбрахме, г-н Стоянов. Много издребнява и пада долу дебата и разговора. Нека да приключим до тук.

Заповядайте, г-н Шопов.

ГЕОРГИ ШОПОВ: Въпросът ми е към г-н Груев. Аз лично, в моето изказване въобще не поставих въпроса за този избор, тъй като считам, че това е второстепенен въпрос. В това писмо има цялостна характеристика за дейността на ВСС. Не може в резултат на един избор да се правят обобщени изводи.

Въпросът ми към г-н Груев е следния – съгласен ли е с направеното обобщение, с което се дава негативна оценка на повишените повече от 400 съдии и административни ръководители? Това е по-важния въпрос. Споделяте ли това обобщение? Аз искам да се абстрахирам от това, че сме избрали този, този и т.н. Поставят се други въпроси, които са много по-важни.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Г-н Груев, искате ли да отговорите?

ЛАЗАР ГРУЕВ: Аз, разбира се, че ще отговоря, без да считам, че това обсъждане трябва да се превръща в разпит към мен или към каквото и да е друго.

Дали аз съм съгласен да се правят обобщения или не, е без никакво значение, г-н Шопов. Въпросът е, че тези обобщения се правят и аз го казах в началото на моето изказване – ние трябва да си зададем въпроса - защо? Ако не си отговорим на този въпрос, просто няма да свършим нищо. Г-жо министър, аз ползвам факта,

че сте тук, за да декларирам моето и, убеден съм, на голяма част от колегите съдии готовност най-активно да се включим в дебатите за промени, надявам се в условията на пълна чуваемост и професионализъм, защото очевидно те са на зрели.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря. Ще започнем, г-н Груев, и ще говорим дълго време. Ние ги записахме още в Стратегията миналата година – м. май 2010 г. Там са записани всичките тези неща, които сега се поставят на масата, като дневен ред за разговори и дебати, в които разговори Висшият съдебен съвет трябва много активно и много отговорно да участва. Това са изключително важни неща.

Някой друг иска ли да говори още по въпроса, конкретно по тезите, които обсъждаме.

Заповядайте.

ЦОНИ ЦОНЕВ: Колеги, искам да ви информирам, че наред с СМС-те, които аз получавах през последните дни, получих и доста обаждания от колеги прокурори и съдии от страната и от София, които се опитваха да ме окуражават, като им казваха, че съзнават и разбират ситуацията, съзнават и разбират кой организира и кой стои зад атаката срещу ВСС. Г-н Груев, Вашето име не беше споменато, споменаваха се Съюза на съдиите с председател Мирослава Тодорова. А като причина това, че не беше избран кандидата зад който застана Съюза на съдиите и беше организиран подписка. Това е истината по въпроса. Каквото и да си говорим, истината е винаги една единствена, **/Намесва се Лазар Груев: Цялата истина.../** всичко останало е най-обикновено лицемерие. Първоначално стрелите на атаката бяха насочени срещу лошите членове на ВСС, тези, които не са подкрепили кандидатурата на Величка Цанова. Няма лошо в това, ако не се има

предвид, че в устава на Съюза на съдиите целите, които са записани в този устав, не фигурира решаването на кадрови въпроси. Лошото обаче е, че в последните дни острието на атаката се насочва вече към институцията ВСС. Последният СМС, който вчера получих беше с такова съдържание: „ВСС: жълта тиква с червени семки“. Това вече е лошо, колеги, това е опасно. Този състав, който е зад тази маса, когато му дойде времето ще си отиде, ще дойде друг състав. Но институцията Висш съдебен съвет не може да изпълнява функциите си по Конституция и закон ако тя няма авторитет в обществото. Ако авторитета ѝ бъде сринат, ако тя бъде обругана, ако тя стане символ на нещо лошо и ретроградно, тя просто няма да може да работи занапред. Това е лошото и това е нещо, което мен единствено ме притеснява към момента. И ми се иска в името именно на институцията Висш съдебен съвет тази сага да бъде прекратена незабавно.

По втория въпрос, по който искам да кажа две думи, то е, че през последните няколко дни стана модерно да се говори за промени в Конституцията. На различни форуми ВСС не се кани, може би се приема, че той е против такава реформа, той е ретрограден орган, но в тази връзка аз искам да припомня едно решение № 36/17.09.2009 г. на ВСС, то е взето по т. 38 от дневния ред – решение на ВСС за приемане на оценка на съдебната реформа. Ето, ще ви зачета пасаж от това решение: „Промяната на основния закон в частта на съдебната власт е проблем, който не трябва да се решава на коляно и на парче, а трябва да е резултат от задълбочено и всестранно обсъждане и да изразява цялостната политическа концепция за конституционен модел, съобразен с модела и нуждата от други промени в Конституцията.“ Беше казано преди малко от г-жа Петрова – четири поправки на Конституцията,

направени именно на коляно и на парче, някакъв реален резултат от тези поправки няма. Да, този ВСС е за промяна в Конституцията, но да се извърши по такъв начин, че да се стигне до един по-добър и по-успешен модел за работа както на съдебната система, така и на върховния орган на тази система – Висшият съдебен съвет. Благодаря ви.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Някой друг иска ли да се изкаже?
Заповядайте, г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Не мислех и аз да вземам отношение, но все пак бяха изразени становища и конкретно Вашето становище, г-н Груев. И ми се струва, че това е нормално, нормално ли е по този начин ВСС да бъде атакуван с СМС-си. Въобще не съм таял каквото и да било съмнение, че Вие участвате в каквито и да било заговори, не бих допуснал за Вас в никакъв случай! Когато обаче анализираме ситуацията и видим какви са фактите и как тръгнаха нещата след тези публикации и различни медийни изяви, всеки един от нас е достатъчно интелигентен, а в това число и накрая и политически изяви, политически пресконференции. Аз вярвам, че ако съберете фактите.... /не се чува/

МАРГАРИТА ПОПОВА: Желаете ли да вземете думата?
Г-н Груев, заповядайте.

ЛАЗАР ГРУЕВ: Г-н Колев, аз изразих своето отношение и разбиране за СМС-ите преди малко в изказването си. Ще кажа само това, което казах вече два пъти – струва ми се, поне моето мнение е такова, че магистратите се вълнуват от критерия и критериите по конкретния случай, по които беше предложен избрания кандидат. Ако не съм бил ясен досега, да го кажа.

Относно политическите намеци аз няма да взема отношение.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Заповядайте, г-жо Караиванова.

АНА КАРАИВАНОВА: Една малка реплика към г-н Цонев. Не сме в Парламента, мога да не спазвам парламентарната процедура. За промените в Конституцията, г-н Цонев, препоръчвам Ви да прочетете нализа на Отворено общество, което направи струва ми се 2009 г. в изпълнение на съдебната реформа 2003-2008 г. и там беше казано, че трите поправки не са преработени и най-изненадващо и за тях, които са били скептични, е преработила IV-та, с която се създаде Инспекторат./**оживление, възгласи: Е-е-е! Това не оспорва никой, г-жо Караиванова.**/ Длъжна съм също да заявя, че виждам и опасни наченки на дискредитиране на Инспектората именно по този начин, дето за сега са туширани, най-напред в петицията, която ми изпратиха районните съдии, след приключилите проверки на двете граждански отделения, а предните години правихме на Наказателното и на Брачното, аз естествено веднага отговорих, мисля подобаващо, каква е функцията на Инспектората и, че това, че работят в тежки условия всички го знаят и, че това, че ръководителят е член на Магистратския съвет при Вас, г-жо Попова и сигурно постоянно Ви информира какви са положенията в сградата, най-малко Инспектората има функция да ви уведомява в това. Неговата ... именно защото едни магистрати при тези условия се справят, имат 0% просрочени дела, други имат 85% просрочени дела. И ще допълня и към това предложенията си, когато вчера подписвах пак поредно становище за едно поредно безобразие за едно транспортно дело със смъртен резултат, което се е гледало 12 години и накрая фиска се е обогатил със 700 лв. глоба, защото междувременно имаше промяна в НПК. И се питам, колко плати данъкоплатеца заплати за тези 12 години и от тях 6 години са в досъдебното производство, г-жо Кипринска и 6 години

са в съдебното. И нашия инспектор пише: „Съжаляваме, изтекли са сроковете тригодишни за дисциплинарно наказване на органите на досъдебното производство, и затова аз си мислех, в светлината на извънредните реформи дали времето да не се махне този срок тригодишен от датата на извършване на дисциплинарните нарушения, та тай сетне да разкараме някои некадърници. Благодаря.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Благодаря, г-жо Караиванова. Някой друг има ли желание? Заповядайте, г-жо Мингова.

АНЕЛИЯ МИНГОВА: Благодаря, г-жо министър, колеги, през дългите си години на професионален опит съм се въздържала да отправям упреци към всеки, който отправя критики към работа ни персонално или когато тя е работа в екип, затова сега бих искала да се опитам да се отнасям с уважение към това, което сме получили като становища. Всъщност, те не са само становища на Съюза на съдиите и на БИПИ, пристигна още едно становище до съвета от една неправителствена организация. Не говоря и за други споделяни в различни форуми тези, които съвпадат с изложеното в тези становища.

Какво ми прави впечатление. Искам да отгранича обективното от това, което носи емоционален привкус на недоволство от работата на ВСС. Тоест, да отсея обективното от субективното недоволство. Не мога да отрека и мисля, че тук всички сме съгласни, че има в какво да бъдем упреknати, никой не го отрича. И, че главно през последните години се говори в публичното пространство и то с известна доза основание, наистина, за липса на управленски капацитет, що се отнася до кадровата ни политика. Ако не го приемем, че е така, означава, че няма да сме в състояние да съдействаме за решаване на тези проблеми. Но аз мисля, че ние от

самото начало започнахме да правим опити и то до голяма степен успешни, за да преодоляваме упрека в липса на този управленски капацитет.

Тук пред мен е последното становище на Съюза на съдиите, то пристигна днес, в което се цитират всичките техни активни позиции за работата на ВСС и започват с работата на предишния. Четейки, не може да не направи впечатление, че упреците към кадровата политика на предишния ВСС бяха отстранени с решения и с действия на този ВСС. Всъщност, процедурните правила, които приехме за изслушване на кандидатите за заемане на управленска длъжност, възможността за открита публична дискусия, публикуването, обърнете внимание, изрично искане е имало за публикуване на стенографските протоколи – това го направихме в този ВСС. Не само това, с оглед прозрачност и откритост - атестационните материали на специалната комисия. Вероятно това не е достатъчно, за да се постигне оптималния ефект на обективно задоволство и удовлетворение от всичко в кадровата политика на съвета. Но съвета се състои от 25 човека, всеки от които има собствена позиция, визия за нещата, които се случват и в крайна сметка той винаги действа като колективен орган, а в резултат на Само че това е конституционният статут на този Висш съдебен съвет по начина, по който още 1991 г. е зададен. Разсъждавайки в този ред на мисли, аз си давам сметка и за друго - вярно е, можем да бъдем упрекнати, включително и за начина, по който протече последния избор, но не можем да отречем и следното - за първи път при този избор дискусията продължи около четири часа и лично моето мнение е, че изложените тук концепции, подчертавам изложените тук концепции на кандидатите бяха според мен равностойни по

съдържание, по набелязани цели и проблеми. Следователно за мен като дефицит в мотивите на управленското ни решение бяха два момента и аз ще ги споделя сега. Ще ги споделя сега, защото след като избора е минал, аз няма да изразявам позиции за неговата правилност, той изразява волята на Съвета, но това, което вероятно предизвиква известни съмнения и недоволство е първо недостатъчна мотивация на едното от предложенията и неподчертаване именно на това, което според мен носеше качествата на кандидата в представената концепция. Това не беше чуто в достатъчна степен според мен, т.е. аз не искам да кажа, че обвиненията, които се правят отговарят на истината, но отговарят на истината липсата на достатъчна мотивация чуто тук на това заседание. И тогава си задавам въпросът - трябва ли в резултат на това, и то последно управленско решение на Съвета, да се постави неговата легитимност като орган на съдебната власт под съмнение. Според мен това е категорично погрешен подход, който срива институционалността в държавата. Дълбоко съм убедена в това, защото никога не съм крила, че аз като представител на парламентарната квота имам и парламентарен опит, знам какво означава взаимодействие между институции, знам какво означава нуждата от подкрепа на една институция от останалите властови институции, защото вярно е, че съществува разделение на властите, но единството на властта понякога го забравяме. Властите са разделени, защото не могат една без друга. Ако съдебната власт е в криза и е поставена под съмнение легитимността на нейния орган за управление това срива и останалите власти, защото утре, утре ще се обърне атаката, аз не казвам, че тя би била необоснована или подклаждана от някакви други недопустими подбуди, говоря като факти и като резултат.

Точно този резултат не бива да се допуска, а през последните дни кризата в съдебната система еволюира до невъобразими размери. Аз не говоря колко всички страдат или емоционалното ни състояние какво е от смс-те, това е друг въпрос, но всъщност това, което се крие зад подобна атака иска да внуши негативите, недоволството от всичките проблеми в съдебната система върху органа, а делегитимацията на органа няма да реши проблемите, от които хората са недоволни, няма да интерпретирам и аз конкретните смс-и, само че тези конкретни смс-и нямат хал-хабер, че са отправени до членове на орган за управление. Те изразяват недоволство, което е съсредоточено върху всички проблеми, които идват от необосновани, според обществото, оправдателни присъди, необосновани леки мерки за неотклонение, необосновани според, аз не казвам, че са неправилни, говоря според общественото мнение, необосновани или недостатъчно обосновани отлагания на дела, доста често дори след намесата на нашата специална комисия. Виждам всъщност, че в това недоволство прозира и недоволство и от множеството решения срещу държавата в Страсбург, които ние през последните години, включително и със законодателни инициативи, и с предложения от министъра на правосъдието за законови промени сме преодолели вече и всъщност това беше и казано в дискусиата по повод на последните две решения, но цялото това недоволство изкрystalизира в момента и ние го поемаме. Добре, ако това е катарзис, да го поемем, да го изтърпим, само че той трябва да има градивен резултат и аз го виждам в две посоки, и искам да заявя, така както и г-н Цонев го направи - Висшият съдебен съвет осъзнава своята роля, с оглед обективните стъпки в административен, организационен, законов и всякакъв друг порядък, за да може да се

стигне до едно действително обосновано, сериозно, аргументирано становище за това какво е нужно като промяна, за да може в крайна сметка да е видимо, че се прави съдебна реформа, да се оценява, че се прави, да се виждат нейните резултати, което е много дълъг и много сложен процес, но и второто - ние имаме нужда в момента от подкрепа като орган за управление на съдебната система, а това според мен преминава и аз апелирам към другите властови институции да се разграничат от подхода, от избрания подход за атака срещу Висшия съдебен съвет. Само, понеже много дълго говорих, но е оправдано мисля, един от смс-те, не от смс-те, извинете ме, колеги, вчерашното послание от неправителствената организация, не мога в момента да възпроизведа точното наименование, е незабавно да се разпусне този Висш съдебен съвет, да се избере временен такъв, докато се направят нужните промени!!! Аз изпаднах в потрес. Изпаднах в потрес, че това може да бъде акт, документ на едно образувание, което претендира, че е сред тези неправителствени организации, които милеят за държавността и за съдебната реформа. Не знам кой е! Не знам кой го е подписал! Не ме интересува, колеги! Не ме интересува. Интересува ме, че това се внушава в публичното пространство и хората, обикновените хора, които не знаят, не познават проблемите на държавността просто ще кажат: да, това е вариант. Няма нищо по-пагубно да убедим обикновения гражданин, че това е вариант. Това означава анархия, това е срив. Да, още след месец, след два, ако толкова бързо можем да се обединим около някакви промени, които в крайна сметка ще доведат и до ново конституиране на нов орган за управление, по нови правила, по нови квоти, каквито и да бъдат те, нашата мисия ще бъде изпълнена, но докато ние сме тук, избрани по легитимен начин, ние имаме нужда от институционална

подкрепа. Г-жо министър, имаме нужда от това, защото искаме да работим в екип, властите за единството на властта, за да може и ние да упражняваме своите правомощия, и за да можем да Ви оказваме, чрез нашия статус подкрепа за това, което Вие предлагате за съдебна реформа. Аз така го виждам. Апелирам и към неправителствените организации - нека се разграничат. Те се разграничиха публично, но мисля, че това не е достатъчно. Нека го направят активно. В крайна сметка всички сме хора със своите грехове, не само грешки, грехове, но ако сега в момента не се обединим, очаквайки, аз предвиждам какъв ще е резултата от тази криза, вероятно всички го предвиждате, но ако сега в момента не й сложим точка и не тръгнем оттук с ясни намерения, но и с подкрепа за усилията, които са направени, няма да бъде добре за държавата. Това е, което исках да споделя.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Заповядайте, г-жо Петрова!

РАДКА ПЕТРОВА: Само да допълня, г-жо Мингова, че това не беше изказано само от неправителствена организация, това беше изказано от двама политици от политическа сила, която е в Парламента. И само ще кажа, че и други хора мислят, че ние се намираме в началото на прехода, а това не е така. Докато след 1990 година условията бяха различни, днес нещата са много по-различни!

ГЕОРГИ ШОПОВ: Аз предлагам дискусията... Изказаха се важни неща, добре. Наистина с това, което започнах, ние разменихме полезни идеи и всеки си изказа становището по свободен начин. Наистина това, което се каза в заключение, включително от г-жа Мингова и другите изказвания, ние определено считам, че изразихме ясната ни позиция по въпросите, които се повдигат, разбира се, подчертавам, нямаше и никакъв личен

елемент. Така мисля аз. Така че, г-жо Министър, ако няма други предложения предлагам да приключим дискусиата по този въпрос.

МАРГАРИТА ПОПОВА: Колеги, хубаво е да се водят дискусии. Искам да кажа, че това е едно от хубавите неща, което се случи след юли 2009 г. Преди това такива дискусии не се водеха, сега се водят и това от една страна е добре. Аз изслушах много внимателно и затова започвам с дискусиите. Дискусиите като форма на работа, а и като начин на комуникация на вас с хората по места е моето послание от първия ден, в който аз съм с вас заедно, и аз ще продължа да го повтарям докато сме заедно. Това е добре. Другото нещо, което искам да ви кажа обаче е, че човек има право или е възможно да има катарзис все пак един път, не може да има пореден брой катарзиси и това никой не бива да забравя. Катарзисът е един път и с това приключва - или се случва, или не се случва.

Третото нещо, което искам да ви кажа е, и което ми направи впечатление, може би малко емоционално, но може би не толкова, ако човек се замисли, е част от изказването, което направи г-н Цонев. Той каза, че се обаждат колеги от страната, за да го окуражават. Аз съм много смутена от такава оценка и такъв поглед на нещата. Извинявайте много, колеги, магистратската общност по места има нужда да бъде окуражена и подкрепена. Вие сте властта! Властта ви е в ръцете, в рамките на съдебната система! Вие ли трябва да бъдете окуражавани или дължите кураж на хората по места! Аз мисля, че нещо е сбъркано в мисленето по този въпрос. Сложете нещата на тяхното място! И последното нещо е, че вие от мен ще имате подкрепа, за да работим обаче прозрачно и по закон. И най-последното нещо, с което искам да приключа и закривам заседанието на ВСС днес, остава насрочване за следващата

седмица 30-ти в четвъртък е, да задам един-единствен въпрос - беше предвидена точка в допълнителните, обсъждания, изявления или сигнали, или както да ги наречем, писма до вас, изложения от неправителствени организации, разбирам, че има още нещо дошло, извън това, което се обсъждаше, и последното изложение на Съюза на съдиите. Искам да ви попитам - тези хора бяха ли поканени днес за това заседание? Не бяха поканени или бяха? Не бяха! А трябваше! Трябваше, защото това е човешкият подход, това е колегиалният подход. Когато хората имат власт или им се дава власт, задължително е те да бъдат и великодушни, освен всичко останало!

Благодаря ви. До следващия четвъртък.